

A FURT SE JEDE - XXI.

Pátek, 04. července 2008

Jezdila jsem po celých Státech, a když mi někdy z kraje prosince zavolali známí z Ridgecrestu, a když se vrátím hnedka domů, a když právně odvezli Linca do nemocnice. Zavolala jsem tedy mojí firmě, vysvětlila jim, co se stalo a oni mi dali náklad zpátky do Kalifornie. Jenže - byla jsem právně ve státě New York...

Takže mi i přes veškerou spolupráci a snahu všech kolem mě trvalo celý týden, než jsem dorazila. Ten samý den Linca propustili. Pejsková tu byla celý ten týden sama a jak jsem zjistila od sousedky, chovala se přímě skvěle. Měla už v té době hotové "psi" dveře na patio, dost ráda i vody, to nebyl problém. Ale rozhodla se, a nebude sama zamčená v baráku a tak se podhrabala pod plotem patia a šla si lehnout na přímědní verandu. Tam přiležela celý den a čekala na svoje lidičky, aby pak večer zase prolezla svojí dírou pod plotem a šla domů spát. Takhle to šlo celý ten týden, až se konečně dočkala my jsme se jí vrátili. Zůstala jsem doma s Lincem a tak jsem měla možnost si promluvit s jeho doktorem. Ten mě upozornil, že Linc už o moc lepší nebude a že by bylo do kdybych mohla být poblíž, tj. příměstat s dálkovými jízdami. A tak jsem dala opět výpověď a zatímco jsem pobírala podporu hledala nějaké ježdění "kolem komína". Jenže táhle míst je málo a všechna byla obsazená. Nakonec stalo, že jsem příměšla dost jako slepý k houslím k pešovatelské službě. V sousední vesnici byla zajímavá stará dáma, s kterou nikdo nemohl vydržet a která potímbovala pešovatelku. Vzala jsem to tedy; byla to práce jenom na několik hodin týdně a navíc hned v sousedství, žádné velké dojíždění... Ruth byla zajímavá - měla velmi vysoké IQ, příměnekonečné romány, měla manžela, kterému se ulevilo, když už nebyl na péči o ni sám, trpěla oběsným stihomame hádala se s biblí. Rozšilovala se například nad tím, že Ježíš nazýval vlastní matku "ta žena". Když ošukala a začala mi trošku vřít, byla s ní obvykle zábava, i když samozřejmě někdy měla i špatné celkově ke mně byli oba, Ruth i její manžel, docela laskaví. Žili v malém domku stranou od vesnice, dříve ubytovně pro dělníky z dolů, neměli elektřinu ani izolaci, koupali se ve studené vodě, protože neměli bojler, žádnou televizi, jenom malé tranzistorové rádio, to byla celá jejich technika. Jednoho dne jsem tam jako obvykle přímějela - a Ruth nikde! Její manžel mi vysvětlil, že přímě noc přímědtím úplně vymkla kontrole, odmítla práci a byla násilnická a tak musel zavolat záchranku, která ji odvezla na psychiatrii. Už jsem Ruth od té doby neviděla, ale pokudé, když se cítím osamělá, si na ni vzpomenu - co to s člověkem udělá, když je v izolaci... Českymo